

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 20 grudnia 1996 r.

w sprawie przepisów technicznych w zakresie zapobiegania zanieczyszczaniu morza przez statki, trybu przeprowadzania przeglądów i inspekcji, wzorów międzynarodowych świadectw, wysokości opłat z tym związanych oraz powierzenia niektórych zadań organu inspekcyjnego instytucji klasyfikacyjnej.

Na podstawie art. 7 ust. 4 oraz art. 14 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. Nr 47, poz. 243) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy artykułów powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają przepisy ustawy z dnia 16 marca 1995 r. o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz. U. Nr 47, poz. 243).

§ 2. 1. Uznaje się za obowiązujące dla statków o polskiej przynależności przepisy techniczne w zakresie zapobiegania zanieczyszczaniu morza, dotyczące projektowania, konstrukcji i wyposażenia statków, wydane przez polską instytucję klasyfikacyjną, działającą pod nazwą Polski Rejestr Statków, z siedzibą w Gdańsku, zwaną dalej „PRS”.

2. Przepisy techniczne, o których mowa w ust. 1, mogą uwzględniać także wymagania określone w przepisach technicznych wydawanych przez zagraniczne instytucje klasyfikacyjne.

3. Badania zgodności budowy, odbudowy, przebudowy i remontów statków oraz ich urządzeń, instalacji i wyposażenia z wymaganiami określonymi w przepisach technicznych, o których mowa w ust. 1, dokonuje PRS (nadzór techniczny).

4. Spełnienie wymagań, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz posiadanie wymaganej i ważnej dokumentacji w tym zakresie stwierdza PRS w zaświadczeniach lub orzeczeniach.

5. Statki budowane, odbudowywane albo zakupione z ważną klasą obcej instytucji klasyfikacyjnej podlegają przekazaniu pod nadzór techniczny PRS przy pierwszym przeglądzie okresowym dla potwierdzenia klasy, jednak nie później niż po upływie 15 miesięcy od daty zakupu statku.

6. Jeżeli nadzór obcej instytucji klasyfikacyjnej nie obejmuje wszystkich spraw wchodzących w zakres nadzoru technicznego PRS, dopełnienie wymagań technicznego stanu bezpieczeństwa w tym zakresie podlega nadzorowi PRS.

§ 3. W przypadkach określonych w Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, 1973, sporządzonej w Londynie dnia 2 listopada 1973 r., zmienionej Protokołem uzupełniającym, sporządzonym w Londynie dnia 17 lutego 1978 r. (Dz. U. z 1987 r. Nr 17, poz. 101), zwanej dalej „Konwencją MARPOL 1973/78”:

- 1) dyrektor urzędu morskiego, właściwy dla portu macierzystego statku, może zezwolić na odstąpienie od ogólnych wymogów eksploatacyjnych przez statki uprawiające regularną żeglugę na określonych trasach,
- 2) PRS może zezwolić na odstępstwa w zakresie konstrukcji statków, ich wyposażenia, osprzętu, materiałów, urządzeń lub aparatury, a także na zastosowanie rozwiązań równoważnych.

§ 4. 1. Zbiornikowiec przewożący luzem produkty ropy naftowej jako ładunek, o pojemności brutto 150 i większej, oraz każdy inny statek o pojemności brutto 400 i większej, a także każdy inny statek uprawiający żeglugę międzynarodową, podlega następującym przeglądom i inspekcjom:

- 1) przeglądowi wstępnemu, przed oddaniem statku do eksploatacji lub wydaniem po raz pierwszy międzynarodowego świadectwa potwierdzającego spełnienie obowiązujących przepisów o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki,
- 2) przeglądowi dla odnowienia międzynarodowego świadectwa, przeprowadzonemu w odstępie czasu nie przekraczającym pięciu lat,
- 3) przeglądowi pośredniemu, przeprowadzanemu między 21 a 27 miesiącem albo między 33 a 39 miesiącem, odpowiednio po przeglądzie wstępnym lub przeglądzie dla odnowienia międzynarodowego świadectwa,
- 4) przeglądowi rocznemu, przeprowadzanemu w przedziale trzech miesięcy przed lub po upływie roku od dokonania przeglądu, o którym mowa w pkt 1 lub 2, z wyjątkiem roku, w którym przeprowadzany jest przegląd pośredni, o którym mowa w pkt 3,
- 5) przeglądowi dodatkowemu, ogólnemu lub częściowemu, przeprowadzanemu po naprawie lub wymianie urządzeń i instalacji służących do zapobiegania zanieczyszczaniu morza przez statki,
- 6) inspekcji doraźnej, w celu stwierdzenia, czy:
 - a) statek posiada ważne międzynarodowe świadectwa,
 - b) urządzenia i wyposażenie statku, służące zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki, są sprawne technicznie i należycie utrzymane,
 - c) od czasu wydania międzynarodowych świadectw nie zostały wprowadzone bez zgody orga-

nu polskiej instytucji klasyfikacyjnej istotne zmiany w konstrukcji, wyposażeniu, systemach, osprzęcie, urządzeniach lub materiałach,

d) spełnione są wymagania określone w art. 9 ustawy i wynikające z § 3 rozporządzenia,

7) innym inspekcjom przeprowadzonym w zakresie i trybie określonym w ustawie i konwencjach, o których mowa w art. 1 ustawy, nie będącym inspekcjami doraźnymi.

2. Statki inne niż określone w ust. 1, nie uprawiające żeglugi międzynarodowej, poddaje się przeglądom, których częstotliwość i zakres ustala PRS w zależności od ich rodzaju i przeznaczenia statku.

§ 5. 1. Przeglądy i inspekcje przeprowadza organ inspekcyjny przez wyznaczonego inspektora, którego kwalifikacje określają przepisy odrębne.

2. Polski konsul może, bez przeprowadzenia przeglądu, przedłużyć jednorazowo okres ważności międzynarodowego świadectwa do pięciu miesięcy od daty jego wygaśnięcia, w celu umożliwienia dopłynięcia statku do wskazanego portu. O każdym przypadku przedłużenia ważności świadectwa polski konsul powiadamia PRS i urząd morski właściwy dla portu macierzystego statku.

3. W szczególnych przypadkach polski konsul może w uzgodnieniu z PRS wystąpić z wnioskiem do organu administracji państwa, w którego porcie przebywa statek, o przeprowadzenie przeglądu statku związanego z przedłużeniem ważności międzynarodowych świadectw.

§ 6. Powierza się PRS:

1) wykonywanie zadań organu inspekcyjnego, w zakresie przeglądów wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 1—5, a także inspekcji i czynności wymienionych w § 4 ust. 1 pkt 7 w kraju i za granicą,

2) wystawianie międzynarodowych świadectw przewidzianych w Konwencji MARPOL 1973/78,

3) zatwierdzanie posiadanych przez statki planów zabezpieczenia przed zanieczyszczeniem morza.

§ 7. Organ inspekcyjny powinien w szczególności sprawdzić, czy:

1) statek podczas przebywania na morzu oraz postoju w porcie przestrzega wymagań technicznych określonych w załącznikach Konwencji MARPOL 1973/78 i Konwencji o ochronie środowiska morską obszar Morza Bałtyckiego, sporządzonej w Helsinkach dnia 22 marca 1974 r. (Dz. U. z 1980 r. Nr 18, poz. 64), zwanej dalej „Konwencją helsińską”,

2) statek posiada „Książkę zapisów olejowych”, a statek przewożący jako ładunek olej lub chemikalia w stanie płynnym ponadto „Książkę zapisów ładunkowych”, zgodnie z wymogami Konwencji MARPOL 1973/78 i Konwencji helsińskiej,

3) zbiornikowiec olejowy o pojemności brutto mniejszej od 150 posiada „Książkę zapisów olejowych” w formie skróconej, obejmującej niezbędne dla inspekcji adnotacje, których zakres określa urząd morski,

4) książki, o których mowa w pkt 2 i 3, są prowadzone w języku polskim, a dla statków uprawiających żeglugę międzynarodową — również w języku angielskim,

5) armator statku o polskiej przynależności wyposażył statek w:

a) książkę, o której mowa w pkt 2 i 3, stanowiącą druk ścisłego zarachowania, po uprzednim zarejestrowaniu jej w urzędzie morskim właściwym dla portu macierzystego tego statku,

b) plan zabezpieczenia przed zanieczyszczeniem morza.

§ 8. 1. Statek zgłoszony do przeglądu lub inspekcji powinien być przygotowany do ich sprawnego przeprowadzenia.

2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również do inspekcji przeprowadzanej na żądanie armatora lub kapitana statku.

3. Przy przeprowadzaniu przeglądu lub inspekcji statku powinien być obecny kapitan statku lub wyznaczony przez niego zastępca.

§ 9. 1. W razie pozytywnego wyniku przeglądów, o których mowa w § 4 ust. 1 i 2, wydaje się statkowi o polskiej przynależności międzynarodowe świadectwa na formularzach, których wzory są ustalone w Konwencji MARPOL 1973/78, zawierające:

1) nazwę świadectwa,

2) nazwę instytucji, która wystawia świadectwa z upoważnienia Rządu Rzeczypospolitej Polskiej,

3) nazwę statku, jego sygnał rozpoznawczy, port macierzysty oraz pojemność brutto,

4) rodzaj statku,

5) stwierdzenie dokonania określonego przeglądu i jego pozytywnego wyniku,

6) termin ważności świadectwa,

7) datę, pieczęć i podpis wystawiającego świadectwo.

Świadectwa te wystawia się w języku polskim i angielskim.

2. Wzory świadectw, o których mowa w ust. 1, znajdują się we wzorniku formularzy PRS, który jest na bieżąco aktualizowany.

§ 10. 1. Z przeprowadzonego przeglądu lub inspekcji organ inspekcyjny sporządza protokół, którego kopię otrzymuje kapitan statku i armator.

2. W razie gdy organem inspekcyjnym jest konsul, kopię protokołu z inspekcji organ ten przekazuje PRS i dyrektorowi urzędu morskiego właściwego dla portu macierzystego statku.

3. W przypadku negatywnego wyniku inspekcji, organ inspekcyjny powiadamia armatora statku, a w odniesieniu do statku o obcej przynależności — konsula państwa, którego banderę podnosi statek, Międzynarodową Organizację Morską oraz organ, który wydał międzynarodowe świadectwa, przedstawiając stwierdzone podczas inspekcji nieprawidłowości.

4. Stwierdzone na podstawie przeprowadzonego przeglądu lub inspekcji niezgodności z obowiązującymi wymaganiami technicznymi organ inspekcyjny określa pisemnie w zaleceniach pokontrolnych dla armatora lub kapitana statku.

5. Wykonanie zaleceń powinno być zgłoszone na piśmie organowi inspekcyjnemu w ustalonym przez niego terminie.

§ 11. 1. Za przeprowadzenie przeglądów, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1—5 i ust. 2, oraz za wystawienie lub potwierdzenie międzynarodowego świadectwa pobiera się opłaty określone w załączniku do rozporządzenia, wyrażone w jednostkach taryfowych. Jednostka taryfowa stanowi równowartość 0,2 SDR — Specjalnych Praw Ciągnięcia określonych przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy.

2. Za przeprowadzenie inspekcji, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 7, pobiera się opłaty według zużytego

czasu pracy, przyjmując stawkę godzinową w wysokości 180 jednostek taryfowych, o których mowa w ust. 1.

3. Przy obliczaniu opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się współczynnik „f”, którego wartość wynosi od 0,3 do 2,0. Wartość współczynnika dla poszczególnych grup armatorów określa corocznie dyrektor PRS.

4. Wysokość opłat ustalona na zasadach określonych w ust. 1, 2 i 3 podlega ogłoszeniu w Biuletynie Informacyjnym Polskiego Rejestru Statków.

5. Do opłat za przeglądy i inspekcje dolicza się koszty dojazdu i pobytu poniesione dla ich przeprowadzenia.

6. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, uiszcza armator albo właściciel statku.

7. Opłaty za wystawianie lub potwierdzanie międzynarodowych świadectw, o których mowa w ust. 1, stanowią dochody budżetu państwa i są przekazywane na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

§ 12. Dokumenty, o których mowa w § 6 pkt 3, § 7 pkt 2 i 3 i w § 9, wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, zachowują moc do czasu upływu ich ważności lub najbliższego przeglądu.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej:
B. Liberadzki

Załącznik do rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 grudnia 1996 r. (poz. 16)

OPLATY ZA PRZEPROWADZANIE PRZEGLĄDÓW I WYSTAWIANIE LUB POTWIERDZANIE MIĘDZYNARODOWYCH ŚWIADECTW

1. 1. Za przegląd wstępny przed oddaniem statku do eksploatacji dla wydania międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu olejami” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$3 \times (2000 + 0,04 \times \text{pojemność brutto}) \text{ [j.t.]}$$

1. 2. Za przegląd wstępny statku eksploatowanego dla wydania międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu olejami” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$1,2 \times (2000 + 0,04 \times \text{pojemność brutto}) \text{ [j.t.]}$$

1. 3. Za przegląd dla odnowienia międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu olejami” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$2000 + 0,04 \times \text{pojemność brutto [j.t.]}$$

1. 4. Za przegląd pośredni dla potwierdzenia międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu olejami” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$0,35 \times (2000 + 0,04 \times \text{pojemność brutto}) \text{ [j.t.]}$$

1. 5. Za przegląd roczny dla potwierdzenia międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu olejami” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$0,25 \times (2000 + 0,04 \times \text{pojemność brutto}) \text{ [j.t.]}$$

1. 6. Za przeglądy zbiornikowców do przewozu produktów ropopochodnych w wysokości obliczonej według zasad określonych w punktach 1.1 do 1.5, podwyższone o 40%.

1. 7. Za przegląd wstępny przed oddaniem statku do eksploatacji dla wydania międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfi-

kat o zapobieganiu zanieczyszczeniu przez statki przewożące luzem szkodliwe substancje ciekłe” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$3 \times (2000 + 0,05 \times \text{pojemność brutto}) \text{ [j.t.]}$$

1. 8. Za przegląd wstępny statku eksploatowanego dla wydania międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu przez statki przewożące luzem szkodliwe substancje ciekłe” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$1,3 \times (2000 + 0,05 \times \text{pojemność brutto}) \text{ [j.t.]}$$

1. 9. Za przegląd dla odnowienia międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu przez statki przewożące luzem szkodliwe substancje ciekłe” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$2000 + 0,05 \times \text{pojemność brutto} \text{ [j.t.]}$$

1. 10. Za przegląd pośredni dla potwierdzenia międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu przez statki przewożące luzem szkodliwe substancje ciekłe” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$0,35 \times (2000 + 0,05 \times \text{pojemność brutto}) \text{ [j.t.]}$$

1. 11. Za przegląd roczny dla potwierdzenia międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Międzynarodowy certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu przez statki przewożące luzem szkodliwe substancje ciekłe” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$0,25 \times (2000 + 0,05 \times \text{pojemność brutto}) \text{ [j.t.]}$$

1. 12. Za przegląd wstępny przed oddaniem statku do eksploatacji dla wydania międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu ściekami” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$2 \times N \times 90 \text{ [j.t.]}$$

gdzie N — oznacza łączną liczbę członków załogi, pasażerów oraz personelu specjalnego.

1. 13. Za przegląd wstępny statku eksploatowanego dla wydania międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu ściekami” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$1,2 \times N \times 90 \text{ [j.t.]}$$

1. 14. Za przegląd dla odnowienia międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu ściekami” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$N \times 90 \text{ [j.t.] — maksymalna opłata 5000 j.t.}$$

1. 15. Za przegląd roczny dla potwierdzenia międzynarodowego świadectwa pod nazwą „Certyfikat o zapobieganiu zanieczyszczeniu ściekami” w wysokości obliczonej według wzoru:

$$0,25 \times N \times 90 \text{ [j.t.] — maksymalna opłata 1500 j.t.}$$

- 1.16. Za przegląd dodatkowy, ogólny lub częściowy, pobiera się opłaty w wysokości 180 j. t. za każdą zużytą godzinę.

2. 1. Za wystawienie międzynarodowego świadectwa pobiera się opłatę w wysokości 500 j. t.

2. 2. Za potwierdzenie międzynarodowego świadectwa pobiera się opłatę w wysokości 150 j. t.